

К 7/М 45

120000868853

Община Русе
Министерство
на културата

49.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
14 - 29.03.2009
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

49.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
14 - 29.03.2009
RUSE
BULGARIA

Ruse Municipality
Ministry of Culture

ibank
Инвестбанк|АД

УОББ
A Member of NBK Group

K $\frac{7}{145}$

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

49. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Член на Европейската асоциация
на фестивалите

ЛИТОВСКИ КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР

Солист

ЮЛИЯН РАХЛИН цигулка

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868853

28.03 събота, 19 ч.
зала *Доходно здание*

447 982

ibank
Инвестбанк|ад

ОББ
A Member of NBG Group

vivatel — 6Tk

СВА

ПРОГРАМА

I.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

(1756–1791)

Концерт за цигулка и оркестър № 2, KV 211,

ре мажор

1775

Allegro

Andante

Rondo. Allegro

Симфония № 29, KV 201, ла мажор

1783

Allegro moderato

Andante

Menuetto

Allegro con spirito

II.

АЛЕХАНДРО ИГЛЕСИАС – РОСИ

1960

Фабриката на мълчанието за Виола и струнни

Волфганг Амадеус Моцарт

(1756–1791)

Концерт за цигулка и оркестър № 5, KV 219,

ла мажор

1775

Allegro aperto

Adagio

Tempo di menuetto

Към инструменталния концерт **В. А. Моцарт** проявява особена симпатия (като се има предвид и собственото му уникално изпълнителско майсторство), но ако концертните му опуси в клавирния жанр обхващат над 20-годишен период (1767–1791), то петте цигулки концерта са написани само в последните 9 месеца на 1775 – време, когато 19-годишният композитор, събрал достатъчно впечатления от пътуване в Италия и Париж, е концертмайстор в двора на залцбургския епископ. Един от поводите за тяхното създаване е и благородното съперничество между Моцарт и известния италиански цигулар Брунети, който е сред придворните музиканти. В цигулковите концерти няма драматични конфликти, трагедийни и бурно-патетични епизоди, често срещани в клавирните. Музиката е обаятелна, поетично-нежна, лека и изящна, с разнообразна мелодична инвенция и елегантна прецизност на формата.

Вторият концерт – по сравнително схематичното редуване на *sol* и *tutti* и пестеливата оркестрация, напомня старите образци от типа на Вивалди. Първата част е близка до тематизма на Хайдн, втората е пасторално *ариозо*, като че ли имитиращо сантиментална ария от *опера buffa*, а финалното типично френско *rondo* по форма е вече близко до късните му концертни образци в този жанр. Главната тема е с очарователно-свеж менуетен характер, редувайки се с енергични и меланхолични епизоди, и създава впечатление за жизненост и елегантност.

Гениалното съчетаване на свежо, непосредствено настроение, искрящ хумор, достигащ до виц и дълбочина на музикалната драматургия, както и явно изразеното новаторство по отношение на формата, поставя Петия концерт сред най-съвършените Моцартови композиции. Крайните части изобилстват с музикални сюрпризи. В първата жизнерадостното въстъпление неочаквано се прекъсва от импровизационна мелодия – речитатив в цигулката, а в по-нататъшното развитие грациозността се съпоставя непрекъснато със закачката и шегата. Сдържано-съкровена, възшебно-поетична втора част звучи като лична изповед. Не случайно разучавайки концер-

та, Брунети пожелава Моцарт да напише друга втора част (1776) със същата художествена стойност, но да бъде лишена от толкова остро лични черти. Финалът забележително съчетава формата на менуета и рондото, в чиято грациозност изненадващо се втурва шумно интермецо в турски стил с тема – цитат от балетната музика на операта *Лучио Сила*, написана в Милано през 1773.

Премиерата на концерта в изпълнение на автора е на 20 декември 1775 в Залцбург.

До заминаването си за Майнхайм и Париж 18-годишният Моцарт създава над 200 творби, в това число и около 30 симфонии. Своеобразна квинтесенция на постиженията му в този жанр е създадената през 1774 **Симфония № 29**. Тя се отличава от своите предшественички по многостранността на съдържанието и появата ѝ определя границата между два творчески периода в биографията на композитора. Новаторският дух е очевиден във всички части на симфонията: в *Алегро*то – с неговите разнообразни тематични елементи и сложната полифония; в *Андантето* – с тънко шлифованата контрапунктичност и квартетна фактура; в *Менуета* – с изяществото, съчетано с остри контрасти; във финала – с богатата и динамична, недостигана до този момент у Моцарт, разработка. Симфонията е едно от произведенията на 18-годишния композитор, които определят вътрешния му прелом към зрелостта. Става ясно разбирането му за симфонията като жанр, който разкрива жизнени конфликти и психологически процеси, изкристализират и някои технически похвати, които после нееднократно се срещат в следващите му творби от *Виенския период*. Сякаш през 15-годишна дистанция Моцарт поглежда напред към забележителната симфонична триада от 1788, създавайки симфония с безгранично съвършенство и красота.

Алехандро Иглесиас-Роси е аржентински композитор, роден в Буенос Айрес през 1960. Учи композиция в *Boston Conservatory of Music* и в *National Supérieur de Musique* в Париж. Става известен още

на 25 години, когато творбата му *Древните корени на една забравена култура* за сопран и перкусионен ансамбъл е избрана на Международната трибуна на композитора (1985). Същата година получава наградата *TRINAC* в Буенос Айрес, а по-късно и стипендията на фондация *Надя Буланже* в Париж. Носител е и на първи награди от Международните конкурси за композиция (Париж, 1995) и *Електроакустична музика* (Амстердам, 1996). Канен е като член на жури на конкурсите за почетната награда на *ЮНЕСКО* в Париж и Празници на световната музика – Варшава. Творбите му са звучали на много фестивали за съвременна музика – Берлин, Орлеан, Мексико и други. Разнообразната му дейност като музикант включва изготвяне на поредица от радиопрограми за Буенос Айрес, преподавателска дейност в *Центъра за съвременна музика* в института Ди Тела, основаването на институт в Националния университет за етномузикология и творчество, в който е диригент и на оркестър от древни инструменти, изработени по нова технология, както и концерти с ансамбъла си *Граници на тишината* (*Fronteras del silencio*)... В творбите си използва съчетаване на акустична и електронна музика и отстоява тезата за национална идентичност.

Да композираш е път на познанието; да композираш е нещо, с което не бива да си играеш – то е живот или смърт. А. Иглесиас – Роси

Юлиян Рахлин е роден в Литва през 1974. Емигрира в Австрия с родителите си през 1978. Учи при Б. Кушнир във Виенската консерватория и взема частни уроци при П. Цукерман. Печели международно признание през 1988, когато получава наградата *Млад музикант на годината* на конкурса на *Евровизия* в *Концетргебау* – Амстердам, което води до покана от страна на Л. Мазел за дебют на фестивала в Берлин с Националния оркестър на Франция, както и турне в Европа и Япония със Симфоничен оркестър на Питсбърг. Под палката на Р. Муту Рахлин става и най-младият солист, който някога е свирил с Виенска филхармония. Като признание за големия му талант получава една от най-престижните меж-

гународни награди за класическа музика *Accademia Musicale Chigiana*.

Солира с Виенска, Ню Йоркска, Лос Анджелиска, Мюнхенска, Санкт-Петербургска, Израелска, Хонконгска филхармонии, Лондонския симфоничен оркестър, Филаделфийския оркестър, Симфоничния оркестър на Питсбърг, *Щаатскапеле* Дрезден, *Гевандхаус* Лайпциг, Филхармоничния оркестър на *Ла Скала*, Оркестъра на Париж, Лондонския филхармоничен оркестър, Симфоничния оркестър на Сан Франциско, Симфоничния оркестър NHK и гр.

Свири с диригенти като В. Ашкенази, Х. Бломщет, М. В. Чунг, Б. Хайтинк, М. Янсонс, Д. Ливайн, Л. Мазел, Сър Н. Маринър, З. Мета, Й. Менухин, Сър Р. Норингтън, К. Пендерецки, А. Превен, М. Ростропович, М. Т. Томас, Е. П. Салонен, Р. Муту и В. Савалиш, Г. Дугамел и гр.

През 2000 започва да свири на виола и в момента редовно включва в своите изпълнения виолово репертоар. Той е ярко изявен камерен музикант и изнася рецитали в най-големите концертни зали по света със своя партньор – пианистът Итамар Голан. Участва в много европейски фестивали, сред които фестивалите в Залцбург, Вербие, Шлезвиг-Холщайн, БиБиСи Промс и Люцерн.

През последните осем години създава свой фестивал за камерна музика в Дубровник, който печели международно признание и сред неговите приятели са Л. О. Андснес, Я. Янсен, М. Венгеров, М. Майски, М. Фрьост, Сър Р. Мур, Д. Малкович, К. Пендерецки, Д. Гати и Кралския филхармоничен оркестър.

Осъществява множество записи за фирмите *Warner Classics*, *Sony Classical*, *Deutsche Grammophon* и *ONYX classics*, за които музикалното списание на БиБиСи пише: *напълно хипнотизиращи, заради абсолютно брилянтното изпълнение.*

От септември 1999 е преподавател във Виенската консерватория.

Юлиян Рахлин свири на цигулка *ex Carrodus* на Гуарниери дел Джезу от 1741, предоставена му от Австрийската национална банка.

Литовският камерен оркестър е създаден през 1960. Международната му кариера започва през 1976. Оркестърът осъществява турнета в Европа, САЩ, Япония, Куба, Канада, Египет, Южна Африка. Концертира в залите на Берлинска филхармония, *Музикферайн* във Виена, *Роял фестивал* в Лондон, *Санта Чечилия* в Рим, Консерваторията *Верди* в Милано, *Концертгебау* в Амстердам, в Москва, Санкт Петербург и др.

Участва във фестивалите в Ехтернах, където получава медала *Big Lion*, Залцбург, Шлезвиг-Холщайн, Рейнгау, *Bach-Woche* – Ансбах, *December Music Soirees* – Москва, *Йехуди Менухин* – Гщаат, Люцерн, Берлин, Лудвигсбург, Анкара, Коста Рика, Роверо – Италия и др. От 2002 членовете на оркестъра свирят в международния оркестър на септемврийския музикален фестивал в Монтрьо, Швейцария.

През 1997–98 оркестърът е поканен да записва за Холивудската продукция *Робин Худ*.

Концертира с известни солисти като Г. Шахам, Й. Менухин, З. Брон, С. Накаряков, Т. Докшицер и др.

Специално място в репертоара им заема музиката на Бах и на Моцарт – реализирали са записи на всичките му симфонии, инструментални концерти и постановки на оперите *Така правят всички* и *Дон Жуан*.

Сред често изпълняваните от оркестъра съвременни композитори са А. Шнитке и А. Пярт. И двамата се доверяват на състава и неговия диригент Саулиус Сондецкис за премиерни изпълнения на техни творби. Осъществяват запис на Концерто гросо № 1 и № 3 на Шнитке и *Табула раза* на Пярт за фирма *Тритон*.

Много важна роля за артистичната биография на оркестъра има сътрудничеството с Йехуди Менухин, с когото изнасят десетки концерти и записват *Месия* от Хендел и *Сътворението* от Хайдн.

Сред кулминационните им изяви през последните години са концерт, посветен на Арво Пярт, с Берлинска филхармония, концертните турнета в Германия с прочутия актьор Питър Устинов и в Япония със Сергей Накаряков и Захар Брон, както и записи за компанията *Teldec* – *От класиката до*

романтиката, *Ехо от миналото*, получил 5 звезди в категорията за класически дискове и диск на Бетовеновите *Творенията на Прометей*, които стават бестселър на *BMG*.

За своите заслуги за популяризиране на литовската култура по света диригентът на оркестъра С. Сондецкис е удостоен с Литовски национален приз, Австрийски почетен кръст за изкуство и наука, *Кръста на земята на Св. Мария* на Република Естония и с титлата Почетен доктор на Литовската академия по музика.

От декември 2008 известният цигулар Сергей Кривов е назначен за артистичен директор и главен диригент на оркестъра.

**Програмата подготви
Мария Дуканова**

